

DECIZIA nr. 132 din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2011, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO ..., cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR-.../2011 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2011, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit obligații fiscale suplimentară de plată în suma totală de ... lei, reprezentând:

- ... lei impozit pe profit suplimentar,
- ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- ... lei taxa pe valoare adăugată stabilit suplimentar
- ... majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr. .../2011, solicită desființarea actelor contestate ca netemeinice și nelegale, invocând următoarele motive:

În fapt, pentru perioada verificată 2008-2010 organul de control a stabilit sume suplimentare la impozitul pe profit în suma de ... lei și majorări de întârziere aferente în suma de ... lei, precum și TVA în valoare de ... lei și majorări de întârziere aferente în suma de ... lei.

Societatea contestatară consideră că, organele de control fiscal au stabilit nelegal aceste sume invocând următoarele motive:

1) Organele de inspecție a constatat că societatea contestatară în luna ianuarie 2010 a achiziționat de la SC Y SRL – societatea aflată în stare de insolvență – un autotractor și o semiremorcă, mărind astfel cheltuielile de amortizare, considerat ca și cheltuială nedeductibilă. Totodată, facturile fiscale emise de SC Y SRL nu conțin serii de identificare a facturii. Prin adresa .../A/2011 lichidatorul judiciar al firmei Y SRL a confirmat că acesta nu avea dreptul să mai angajeze acte și fapte comerciale sau financiare și că înstrăinările de bunuri conform celor 2 facturi pe care se află bunurile amintite mai sus nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Societatea contestatară față de aceste constatări, consideră, că cele comunicate de lichidatorul judiciar nu pot fi luate în considerare, numai dacă acestea sunt constatate de către instanță.

În al doilea rând contestatarul consideră că lichidatorul judiciar numit în cauză avea obligația de a conduce activitatea SC Y SRL, în așa fel, încât acesta să nu poată completa facturi după voia sa, inducând în eroare alte societăți comerciale de bună credință, care nu aveau de unde să știe că debitoarea este în lichidare judiciară.

În al treilea rând arată faptul că plata parțială a contravalorii celor două autovehicule s-a făcut prin bancă și acesta avea obligația să nu dea posibilitate debitorului de a dispune de aceste sume, prin urmare facturile fiscale au produs efecte juridice din punct de vedere fiscal.

2) Organul de inspecție fiscală nu a admis în anul 2010 cheltuielile de transport în suma de ... lei, efectuate de către SC Z SRL, pe motiv că nu se poate justifica necesitatea acestor transporturi și societatea contestatară nu deține documente justificative, deși deține comenzi de transport, facturi fiscale, CMR sau avize însoțite. Societatea contestatară consideră că necesitatea prestării acestor activități este dovedită prin faptul că au construit un atelier de reparații autovehicule iar transportul materialelor de construcții s-a făcut pe baza acestor contracte și facturi fiscale. De altfel, se poate observa și faptul că obiectul principal de activitate al societății este lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale. În concluzie societatea contestatară consideră că susținerea organelor de inspecție este reamintită.

3) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu materiale consumabile (anvelope), înregistrate în evidența contabilă în baza facturilor emise de SC V SRL, în suma de ... lei, deși la data emiterii facturilor fiscale societatea furnizoare nu era în stare de insolvență. Societatea contestatară afirmă că aceste anvelope figurează în lista mijloacelor fixe iar autovehiculele sunt dotate și în prezent de aceste anvelope și că nu s-au încălcat în nici un fel prevederile art. 21 alin. 4 din Codul fiscal, deoarece nu este vorba de o prestare de serviciu, montarea făcându-se de ei și nu de prestator.

4) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu lucrări de construcții, în suma de ... lei - facturile fiscale fiind emise de SC W SRL - deși s-au respectat prevederile art. 48 din Normele de aplicare a Codului fiscal, respectiv serviciile au fost prestate în baza contractului ... și a situației de lucrări ...

5) Organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibilă TVA în sumă de ... lei – facturile fiind emise de SC R SRL - deoarece la numele clientului este trecută o altă societate și nu cea la care s-au înregistrat facturile fiscale. Contestatarul consideră că organul de control nu a acceptat deductibilitatea facturii din rea credință, deoarece codul fiscal, adresa și nr. ORC a fost trecut corect.

6) În semestrul II 2010 SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă facturile fiscale emise de SC S SRL, în valoare totală de ... lei din care TVA ... lei, reprezentând contravaloarea produselor finite din lemn, respectiv lambriu, uși și ferestre. Organul fiscal nu a acceptat TVA în suma de ... lei ca și deductibilă pe motivul că are suspiciuni asupra existenței operațiunilor care în fapt nu au existat, tranzacțiile efectuându-se doar pe documente. Contestatarul afirmă că operațiunile au fost efectuate în totalitate, orice susținere contrară trebuind dovedită cu probe, fapt pe care organul de control nu l-a făcut. Mai mult de atât, o parte dintre ușile respective se regăsesc în inventarul pe care a fost întocmit la cererea organului de control.

Cu privire la modul de calculare a impozitului pe profit pe perioada ianuarie-septembrie 2010, societatea contestatară afirmă că organul de inspecție fiscală a calculat eronat impozitul pe profit, din cuprinsul deciziei de impunere nu rezultă de unde provine diferența de impozit pe profit în suma de ... lei.

Cu privire la majorările de întârziere, contestatarul susține, așa cum obligațiile fiscale principale au fost stabilite în mod nelegal, în consecință sunt stabilite în mod nelegal și accesoriile aferente acestora.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-HR-.../2011 organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.01.2008-31.12.2010

1) Organul de inspecție fiscală la calculul impozitului pe profit pe anul 2010 a considerat ca și cheltuiala nedeductibilă a amortizării mijloacelor de transport, pe motiv că facturile fiscale nu conțin serii de identificare și că facturile au fost emise de o societate care în momentul emiterii lor a fost în

stare de insolvență. Pentru aceste motive nu a fost admisă nici deductibilitatea TVA-ului în suma de ... lei aferente acestor achiziții de mijloace de transport de la SC Y SRL.

2) Organul de inspecție fiscală nu a admis în anul 2010, cheltuielile de transport în suma de ... lei, facturate de către SC Z SRL, pe motiv că nu se poate justifica necesitatea acestor transporturi, respingând și deductibilitatea TVA-ului aferent în suma de ... lei.

3) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu materiale consumabile, înregistrarea în evidența contabilă în baza facturilor fiscale emise de SC V SRL, în sumă de ... lei, pe motivul că societatea a fost în insolvență în momentul când a emis facturile, a expirat sediul social și nu au fost depuse declarațiile fiscale din 2008, respingând și deductibilitatea TVA-ului aferent în suma de ... lei.

4) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu lucrări de construcții, în suma de ... lei, emise de SC W SRL, societatea declarată inactivă în perioada emiterii facturilor. Ca urmare organele de inspecție nu au admis nici TVA aferent în suma de ... lei.

5) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de ... lei aferent din facturile emise de SC R SRL, deoarece acestea au fost prezentate în xerocopii, iar la numele clientului a fost trecută o altă societate.

6) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de ... lei aferent achizițiilor de lambriu, uși și ferestre de la SC S SRL, pe motivul că există suspiciunea asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, tranzacțiile efectuându-se doar pe documente. Din deconturile de TVA rezultă că SC S SRL în cursul anului are numai suma negativă de TVA, pe care nu le solicită la rambursare.

În urma celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozit pe profit în suma de ... lei și TVA în suma de ... lei, la care s-a mai calculat majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de ... lei și în sumă de ... lei aferente TVA.

Având în vedere cele constatate, existența suspiciunii asupra realității unor tranzacții, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, prin adresa nr. .../2011, a înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... în privința unor tranzacții evidențiate în evidența contabilă de SC X SRL, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul

cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală a înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria ... sesizarea penală înregistrată sub nr. .../2011 asupra aspectelor consemnate în Decizia de impunere nr. F-HR-.../2011, pentru a se stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

În fapt, în urma inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere TVA aferent bunurilor achiziționate de la SC Y SRL RO ..., SC V SRL RO ..., SC W SRL RO ..., SC K SRL RO ..., SC R SRL RO ..., SC S SRL RO ..., întrucât organul fiscal are suspiciunea existenței unor operațiuni fictive, care în fapt nu au existat, considerând că tranzacțiile au fost efectuate doar pe hârtie.

Prin adresa nr. .../2011 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... în privința tranzacțiilor evidențiate în evidența contabilă, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În drept, art.214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, **contestate**, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză, se ridică problema realității operațiunilor economice desfășurate având în vedere că organele abilitate au suspiciuni asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu

au existat, tranzacțiile efectuându-se doar pe documente, având ca rezultat diminuarea obligațiilor de plată către buget.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii **sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni**, iar, pe de altă parte, **soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.**

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 (1) lit a), devenind art. 214 (1), lit a), după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că **“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin (2), din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”**

Având în vedere că faptele constatate fac obiectul sesizării penale nr. .../2011, organele abilitate prin lege urmând să se pronunțe asupra existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii, se reține că Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra fondului cauzei până la soluționarea definitivă a laturii penale.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept “penalul ține în loc civilul” precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, se va suspenda soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR .../2011 privind SC X SRL, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, care precizează: “[...] (3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]*”.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, cu caracter definitiv, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

Referitor la capătul de cerere cu privire la întocmirea eronată a deciziei de impunere pentru impozitul pe profit, urmează ca organul de inspecție fiscală – organul emitent – să se efectueze îndreptarea erorii potrivit prevederilor art. 48 din Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR ../2011, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Îndreptarea erorii în ce privește decizia de impunere referitor la impozitul pe profit de către organul emitent.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,